Lieta Nr.A42581508
AA43-0925-11/3

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 19.oktobrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Gintere,
tiesneses I.Kaļiņina un M.Osmane,

piedaloties pieteicējas Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienības pārstāvim *E.R.* un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts zemes dienesta pārstāvei *S.K.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienības pieteikumu par Valsts zemes dienesta 2008.gada 21.aprīļa lēmuma Nr.2-06/1419 atcelšanu un jauna administratīvā akta izdošanu, sakarā ar Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienības apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 12.jūlija spriedumu daļā.

Aprakstošā daļa

[1] Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienība (turpmāk – Savienība) vērsās Valsts zemes dienesta (turpmāk – VZD) Lielrīgas reģionālajā nodaļā ar iesniegumu, kurā izteica iebildumus pret 2002.gada 25.septembrī veikto nekustamā īpašuma */adrese/* (turpmāk – Īpašums) inventarizāciju, lūdza sadalīt Īpašumā esošās divas daudzdzīvokļu mājas atsevišķos dzīvokļu īpašumos kopā ar kopīpašuma domājamo daļu un funkcionāli nodalītās neapdzīvojamās telpās un reģistrēt Nekustamā īpašuma valsts kadastra informācijas sistēmā (turpmāk – NĪVKIS).

VZD Lielrīgas reģionālā nodaļa ar 2008.gada 11.februāra lēmumu Nr.11-02LR/23 „Par būvi un telpu grupu raksturojošo datu aktualizāciju Nekustamā īpašumu valsts kadastra informācijas sistēmā un ēkas sadali dzīvokļu īpašumos" (turpmāk – Sākotnējais lēmums) atteica: grozīt ierakstus Īpašuma tehniskās inventarizācijas lietā; sadalīt Savienības valdījumā esošo Īpašumu dzīvokļu īpašumos; noteikt katram dzīvoklim atbilstošo ēku kopīpašumā esošo domājamo daļu, kā arī atbilstošo zemes gabala domājamo daļu; noteikt katram no minētajiem dzīvokļa īpašumiem atsevišķu valsts kadastra numuru un dzīvokļa īpašuma kadastrālo vērtību, reģistrēt Savienības valdījumā esošos dzīvokļa īpašumus NĪVKIS uz Savienības vārda; izsniegt apliecības par īpašuma tiesībām uz dzīvokli līdz dzīvojamās mājas privatizācijai.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, Savienība to apstrīdēja VZD, bet ar VZD ģenerāldirektora 2008.gada 21.aprīļa lēmumu Nr.2-096/1419 (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

[2] 2008.gada 27.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts Savienības pieteikums par Lēmuma atcelšanu un jauna administratīvā akta izdošanu. Pieteikumā norādīts turpmāk minētais.

[2.1] Likums „Par nekustamā īpašuma tiesību atjaunošanu Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienībai" neparedz, ka pieteicējai būtu nepieciešama citas institūcijas atļauja, lai nostiprinātu savas īpašuma tiesības zemesgrāmatā.

[2.2] VZD kompetencē ietilpst viena nekustamā īpašuma sadalīšana vairākos atsevišķos dzīvokļa īpašumos vai dzīvokļa īpašumiem pielīdzinātos īpašumos.

[2.3] Pieteicēja uzskata, ka VZD nebija tiesīga inventarizācijas lietā dot apzīmējumu „koplietošanas telpa", jo inventarizācijas lietā var tikt norādīti tikai telpas tehniskie rādītāji. Telpas, kuras apzīmētas kā „noliktava", „pagrabs" un „ventilācija" bija saimnieciskās telpas, nevis koplietošanas telpas.

[2.4] No pieteicējas īpašumā esošajiem pieciem dzīvokļiem, viens dzīvoklis (dzīvoklis Nr.21 ar platību 80 m²) jau kopš 2006.gada beigām ir pilnīgi atbrīvots un tas nav nepieciešams pieteicējas funkciju realizēšanai, tāpēc valde to ir nolēmusi pārdot par tirgus cenu. Ņemot vērā to, ka VZD nesadala īpašumu dzīvokļos un nepiešķir kadastra numurus, lai tos varētu nostiprināt zemesgrāmatā, pieteicējai rodas zaudējumi. Pieteicējas īpašumā esošo dzīvokļu tirgus vērtība ir samazinājusies.

[3] VZD rakstveida paskaidrojumos tiesai norādīja turpmāk minēto.

[3.1] Lai realizētu savas tiesības dalīt dzīvojamās mājas (kadastra apzīmējums */kadastra apzīmējums/* un */kadastra apzīmējums/*) dzīvokļu īpašumos, Savienībai jānostiprina īpašuma tiesības zemesgrāmatā, pamatojoties uz likumu „Par nekustamā īpašuma tiesību atjaunošanu Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienībai" un tajā minēto pieņemšanas nodošanas aktu, tādējādi veidojot kopīpašumu. Pieteicēja to nav izdarījusi

Pieteicēja nav tiesīga ierosināt dzīvokļa īpašuma reģistrāciju NĪVKIS, jo saskaņā ar Ministru kabineta 2006.gada 1.augusta noteikumu Nr.636 „Kadastra objekta reģistrācijas un kadastra datu aktualizācijas noteikumi" 77.1.apakšpunktu, to ierosināt ir tiesīgs tikai nekustamā īpašuma īpašnieks.

[3.2] No lietas apstākļiem izriet, ka VZD nav mainījis telpu izmantošanas veidus, un tie ir saglabājušies tādi, kādi tie bijuši noteikti jau iepriekš. VZD rīkojās saskaņā ar Tehniskās inventarizācijas instrukciju (2.redakcija), kas apstiprināta ar VZD 1999.gada 8.decembra rīkojumu Nr.483 un bija spēkā nosaukuma piešķiršanas laikā. Veicot inventarizāciju, VZD nebija pamata mainīt telpu grupu izmantošanas veidus, jo netika iesniegti Instrukcijas Vispārīgo noteikumu 22.punktā minētie dokumenti,

kas varēja būt par pamatu šādu izmaiņu veikšanai. Telpu grupas Nr.011 lietošanas veids atšķiras no telpu grupas Nr.902 lietošanas veida, jo tas noteikts, pamatojoties uz Rīgas pilsētas Būvvaldes 1997.gada 15.decembrī apstiprināto būvprojektu Nr.2250 „Keramikas darbnīcas izpildprojekts".

VZD Rīgas reģionālā nodaļa vairākkārt, sākot jau ar 2005.gadu, pieteicējai norādīja uz veicamajām darbībām, lai telpu grupām Nr.903, Nr.904 un Nr.906 (būve ar kadastra apzīmējums */kadastra apzīmējums/*) un telpu grupai Nr.902 (būve ar kadastra apzīmējumu */kadastra apzīmējums/*) mainītu tā lietošanas veidus, kā arī tajās ietilpstošo telpu nosaukumus.

[4] Ar Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 28.aprīļa lēmumu lietā kā iestādes atzinuma sniegšanai pieaicinātas Būvniecības, enerģētikas un mājokļu valsts aģentūra (turpmāk – BEMVA) un VAS „Valsts nekustamie īpašumi".

BEMVA tiesai sniegtajos rakstveida paskaidrojumos cita starpā norādīja uz to, ka dzīvojamā māja */adrese/* nav nodota privatizācijai, jo turpinājās tiesvedība par īpašuma tiesību Savienībai uz neapdzīvojamām telpām 1245,89 m^2 un dzīvokļiem, Nr.6, 8, 10, 12, 14, 16, 22, 23. Tādējādi, ne VAS „Valsts nekustamie īpašumi", ne BEMVA nevarēja veikt likumā „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" pārejas noteikumu 20.punktā noteikto kopīpašuma sadali.

BEMVA ieskatā VZD pamatoti ir atteicis sadalīt dzīvokļu īpašumos daļu no dzīvojamās mājas */adrese/*. Turklāt saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 40.pantu, daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā esošos privatizētos dzīvokļus var ierakstīt zemesgrāmatā tikai tad, ja atbilstoši šim likumam zemesgrāmatā ierakstīta dzīvojamā māja un pievienota dzīvojamo māju privatizācijas komisijas izziņa par dzīvojamās mājas sadalīšanu dzīvokļu īpašumos.

[5] 2009.gada 26.oktobrī tiesas sēdē pieteicēja precizēja pieteikuma priekšmetu, atsakoties no pieteikuma attiecībā uz telpu grupai 906 87,4 m^2 platībā un 902 42,9 m^2 platībā tehniskās inventarizācijas lietā norādītajiem izmantošanas veidiem.

Ar 2010.gada 4.marta iesniegumu pieteicēja precizēja pieteikuma priekšmetu, atsakoties no prasījuma par to, lai tiktu grozīti Savienībai piederošā Īpašuma inventarizācijas lietā, kas attiecas uz atsevišķu nedzīvojamo telpu nosaukumiem telpu grupas 903, 904, 906, 902. Pieteicēja atteicās arī no prasījuma par to, lai tiktu reģistrēti kā atsevišķi dzīvokļu īpašumi: a) dzīvokļu īpašums – telpu grupa Nr.906, - 4 telpas 87,4 m^2 platībā; b) dzīvokļa īpašums – telpu grupa Nr.902, - 4 telpas 42,9 m^2 platībā. Pieteicēja atteicās no prasības iekļaut telpu no telpu grupas Nr.903 (83 m^2) un telpu no telpu grupas Nr.904 (28,8 m^2), veidojot dzīvokļa īpašumu ar kopējo platību 110,9 m^2, kas sastāv no daļas no telpu grupas Nr.016 – telpas Nr.1 (8,6 m^2), Nr.2 (20,7 m^2), Nr.3 (21,5 m^2), Nr.4 (1,8 m^2), Nr.5 (38,1 m^2), Nr.6 (18,3 m^2), Nr.15 (0,9 m^2) un Nr.16 (1,0 m^2).

[6] Ar Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 12.jūlija spriedumu:

1) izbeigta tiesvedība Savienības pieteikuma daļā par VZD 2002.gada 25.septembra faktisko rīcību – tehniskās inventarizācijas lietā iekļauto informāciju attiecībā uz nedzīvojamo telpu izmantošanas mērķiem telpu grupām 903, 904, 906, 902.

2) izbeigta tiesvedība Savienības pieteikuma daļā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu (par to, lai tiktu reģistrēti kā atsevišķi dzīvokļu īpašumi: a) dzīvokļu īpašums – telpu grupa Nr.906, - 4 telpas 87,4 m^2 platībā; b) dzīvokļa īpašums – telpu grupa Nr.902, - 4 telpas 42,9 m^2 platībā).

3) izbeigta tiesvedība Savienības pieteikuma daļā par labvēlīga administratīvā akta izdošanu (par to, lai telpa no telpu grupas Nr.903 (83 m^2) un telpa no telpu grupas Nr.904 (28,8 m^2), tiktu iekļauta veidojot dzīvokļa īpašumu ar kopējo platību 110,9 m^2, kas sastāv no daļas no telpu grupas nr.016 – telpas Nr.1 (8,6 m^2), Nr.2 (20,7 m^2), Nr.3 (21,5 m^2), Nr.4 (1,8 m^2), Nr.5 (38,1 m^2), Nr.6 (18,3 m^2), Nr.15 (0,9 m^2) un Nr.16 (1,0 m^2)).

4) noraidīts Savienības pieteikums daļā par pienākuma uzlikšanu VZD sadalīt pieteicējas valdījumā esošo ēku daļu */adrese/* atsevišķos dzīvokļa īpašumos (piešķirot katram dzīvokļa īpašumam kadastra numuru un aprēķinot kadastrālo vērtību) un noteikt katram dzīvokļa īpašumam atbilstošo domājamo daļu.

Tiesas spriedumā norādīti turpmāk minētie motīvi.

[6.1] Tiesa konstatēja, ka pieteicēja vēlas, lai VZD sadalītu pieteicējai piederošo (valdījumā esošo) ēkas daļu */adrese/* atsevišķos dzīvokļa īpašumos (piešķirot katram dzīvokļa īpašumam kadastra numuru un aprēķinot kadastrālo vērtību) un noteiktu katram dzīvokļa īpašumam atbilstošo domājamo daļu.

[6.2] Tiesa, pārbaudot Valsts vienotās datorizētās zemesgrāmatas informāciju, konstatēja, ka īpašuma tiesības uz ēku, kas atrodas */adrese/*, daļu Savienība zemesgrāmatā nav nostiprinājusi.

[6.3] Tiesa atsaucās uz likuma „Par nekustamā īpašuma tiesību atjaunošanu Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienībai" 1.pantu, kas nosaka, ka Savienībai tiek atjaunotas īpašuma tiesības uz 1940.gadā tai piederējušo nekustamo īpašumu */adrese/* (zemes kadastra Nr.*/kadastra numurs/*), izņemot to daļu, kura ir privatizēta vai uz kuru līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai atbilstoši likumam „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" ir iesniegts pieteikums par dzīvojamo telpu privatizāciju. Savukārt minētā likuma 2.pantā noteikts, ka triju mēnešu laikā pēc šā likuma spēkā stāšanās Valsts nekustamo īpašumu aģentūra nodod Savienībai šā likuma 1.pantā minēto īpašumu ar nodošanas un pieņemšanas aktu. Minētais nodošanas un pieņemšanas akts ir derīgs ierakstīšanai zemesgrāmatā un Savienības īpašuma tiesību nostiprināšanai.

Tiesa konstatēja, ka pieteicējai, nostiprinot savas īpašumtiesības uz ēku, kas atrodas */adrese/*, daļu, izveidosies kopīpašums ar valsti Finanšu ministrijas personā.

[6.4] Attiecībā uz pieteicējas vēlmi sadalīt tās valdījumā esošo ēku daļu dzīvokļu īpašumos, iepriekš nenostiprinot tās īpašuma tiesības zemesgrāmatā, tiesa secināja, ka VZD pareizi norādījis, ka atsevišķi dzīvokļa īpašumi izveidojami, sadalot visu daudzdzīvokļu māju, nevis tikai kādu tās daļu.

Tiesa atsaucās uz likuma „Par dzīvokļu īpašumu" 24.panta pirmo daļu, kas nosaka, ka dzīvokļa īpašums rodas, sadalot daudzdzīvokļu māju ar atsevišķu būves kadastra apzīmējumu dzīvokļa īpašumos (atsevišķais īpašums kopā ar kopīpašuma domājamo daļu) uz likuma, tiesas sprieduma, līguma vai testamenta pamata. Saskaņā ar šā likuma 24.panta otro daļu dzīvokļa īpašumā ietilpstošā kopīpašuma domājamā daļa ir atsevišķā īpašuma kopējās platības attiecība pret visu mājā esošo atsevišķo īpašumu kopējo platību.

Saskaņā ar likuma „Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 40.pantu daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā esošos privatizētos dzīvokļus var ierakstīt zemesgrāmatā tikai tad, ja atbilstoši šim likumam zemesgrāmatā ierakstīta dzīvojamā māja un pievienota dzīvojamo māju privatizācijas komisijas izziņa par dzīvojamās mājas sadalīšanu dzīvokļu īpašumos.

Tādējādi, lai pieteicējai piederošo ēku daļu varētu sadalīt atsevišķos dzīvokļa īpašumos, nepieciešama visas mājas sadalīšana, attiecīgi nosakot katram dzīvoklim piekrītošo ēkas domājamo daļu.

[6.5] Likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" pārejas noteikumu 20.punkta 1., 2.apakšpunkts noteic, lai izbeigtu kopīpašumu daudzdzīvokļu dzīvojamās mājās, kas ir valsts vai pašvaldību un kādas citas personas kopīpašumā valsts akciju sabiedrība „Valsts nekustamie īpašumi", kā arī valsts un pašvaldību institūcijas, kuru valdījumā ir daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas, kas ir valsts vai pašvaldības un kādas citas personas kopīpašumā, izstrādā un piedāvā kopīpašniekiem projektus kopīpašuma sadalei dzīvokļa īpašumos vai reālās daļās. Izstrādātais kopīpašuma sadales projekts tiek nosūtīts kopīpašniekiem izskatīšanai, un sludinājums par kopīpašuma sadales projektu tiek publicēts laikrakstā „Latvijas Vēstnesis". Ja kopīpašnieks piedāvātajam kopīpašuma sadales projektam piekrīt, divu mēnešu laikā pēc tam, kad ir noslēgts līgums par kopīpašuma sadali dzīvokļa īpašumos vai reālās daļās, valsts vai pašvaldība tai piederošos dzīvokļa īpašumus, mākslinieku darbnīcas vai neapdzīvojamās telpas nodod privatizācijai.

Tiesa secināja, lai pieteicēja varētu panākt tai piederošās ēku daļas sadalīšanu atsevišķos dzīvokļa īpašumos, pieteicējai jānoslēdz dzīvojamās mājas */adrese/* sadales projekts ar VAS „Valsts nekustamie īpašumi". Tādējādi VZD gan Sākotnējā lēmumā, gan arī Lēmumā pareizi norādīja, ka pēc līguma par kopīpašuma sadali dzīvokļa īpašumos noslēgšanas valsts vai

pašvaldība tai piederošos dzīvokļa īpašumus, mākslinieku darbnīcas vai neapdzīvojamās telpas nodod privatizācijai, savukārt, kopīpašnieks (fiziska vai juridiska persona) ir tiesīgs vērsties VZD Lielrīgas reģionālajā nodaļā un pamatojoties uz līgumu par kopīpašuma sadali dzīvokļa īpašumos NĪVKIS reģistrēt tiesisko valdījumu uz tam piederošajiem dzīvokļa īpašumiem.

Tādējādi nav iespējama atsevišķa dzīvokļa īpašuma reģistrācija zemesgrāmatā, kamēr visa dzīvojamā māja nav sadalīta dzīvokļa īpašumos attiecīgi arī nosakot katram dzīvokļa īpašumam piekrītošo kopīpašuma domājamo daļu. Šāds secinājums izriet no likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 8., 9., 48., 73.[1] un 79.panta.

[6.6] Ministru kabineta 2010.gada 23.februāra noteikumu Nr.193 „Kadastra objekta reģistrācijas un kadastra datu aktualizācijas noteikumi" (turpmāk – MK noteikumi Nr.193) 71.-80.punkts regulē kārtību, kādā notiek dzīvokļu īpašumu reģistrācija. Minēto noteikumu 75.1.punkts nosaka, ka dzīvokļa īpašuma reģistrāciju kadastra informācijas sistēmā ierosina nekustamā īpašuma īpašnieks, kurš sadala daudzdzīvokļu māju dzīvokļa īpašumos.

Atbilstoši Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 7.pantam par nekustamā īpašuma īpašnieku atzīstama persona, kas ir nostiprinājusi īpašuma tiesības zemesgrāmatā.

Ņemot vērā, ka uz tiesas sprieduma sastādīšanas dienu kā ēku, kas atrodas */adrese/*, īpašnieks zemesgrāmatā ir reģistrēta Finanšu ministrija, tiesa secināja, ka pieteicēja nav tiesīga ierosināt dzīvokļa īpašuma reģistrāciju NĪVKIS.

Tiesa atzina, ka VZD Lēmums atzīstams par tiesisku un pamatotu un pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu ir nepamatots un noraidāms.

[6.7] Ņemot vērā, ka pieteicēja ir atteikusies no pieteikuma daļā, atbilstoši Administratīvā procesa likuma 282.panta 4.punktam tiesa šajā daļā tiesvedību izbeidza.

[7] Par Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 12.jūlija spriedumu daļā, ar kuru noraidīts Savienības pieteikums daļā par pienākuma uzlikšanu VZD sadalīt pieteicējas valdījumā esošo ēku daļu */adrese/*, atsevišķos dzīvokļa īpašumos un noteikt katram dzīvokļa īpašumam atbilstošo domājamo daļu, pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, kurā, papildus pieteikumā minētajiem argumentiem, norādīja turpmāk minēto.

[7.1] Lai pieteicējas valdījumā esošo ēku daļu reģistrētu zemesgrāmatā, nepieciešams notāra sastādīts nostiprinājuma lūgums. Savukārt tam nepieciešams, lai ēku daļai būtu kadastra numurs, kadastra vērtība un norāde par mājas domājamo daļu. Noteikt mājas domājamo daļu, kadastra numuru un vērtību ir tiesīgs vienīgi VZD.

[7.2] Likums nepārprotami un kategoriski norāda, ka nodošanas un pieņemšanas akts ir derīgs ierakstīšanai zemesgrāmatā un Savienības īpašuma tiesību nostiprināšanai.

[7.3] Pieteicēja atsaucas uz likuma „Par likumu un citu Saeimas, Valsts Prezidenta un Ministru kabineta pieņemto aktu izsludināšanas, publicēšanas, spēkā stāšanās kārtību un spēkā esamību" 8.panta trešo daļu, norādot, ka pretrunu gadījumā prioritāte attiecībā pret vispārējo likumu ir speciālajam likumam. Likums „Par nekustamā īpašuma tiesību atjaunošanu Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienībai" ir speciālais likums attiecībā pret jebkuru citu likumu, tostarp pret likumu „Par valsts un pašvaldības dzīvojamo māju privatizāciju" (tā pārejas noteikumu 20.1.apakšpunkta 2.punktu), likumu „Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās", (tā 40.pantu) un pret likumu „Par dzīvokļu īpašumu".

Tiesa nepamatoti neatzīst speciālā likuma prioritāti un spriedumā atkārto VZD argumentāciju.

Speciālā likuma norāde, ka nodošanas un pieņemšanas akts ir derīgs ierakstīšanai zemesgrāmatā un Savienības īpašuma tiesību nostiprināšanai, un ka šīs reģistrācijas termiņš pēc 1998.gada 1.aprīļa nevar pārsniegt 3 mēnešus, tiesas spriedumā tiek pilnīgi ignorēta.

[7.4] Tiesības, kuras Savienībai tieši un nepārprotami garantē likums, nevar būt par administratīvās tiesas izskatīšanas priekšmetu. Tiesai lieta ir jāizlemj, pamatojoties uz likuma ievērošanas prezumpciju, pieņemot to, ka uz nodošanas un pieņemšanas akta pamata pieteicējas īpašuma tiesības tiks reģistrētas zemesgrāmatā un tāpēc nebūs šķēršļu arī atsevišķu dzīvokļa īpašumu reģistrācijai VZD.

[8] VZD rakstveida paskaidrojumos pieteicējas apelācijas sūdzību neatzina, lūdza to noraidīt, atsaucoties uz pirmās instances tiesā sniegtajiem paskaidrojumiem, kā arī norādot, ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots. Papildus VZD norādīja, ka konkrētajā gadījumā nav nepieciešams risināt pretrunas, piemērojot likuma „Par likumu un citu Saeimas, Valsts prezidenta un Ministru kabineta pieņemto aktu izsludināšanas, publicēšanas, spēkā stāšanās kārtību un spēkā esamību" 8.panta trešo daļu, jo starp pieteicējas noradītajiem normatīvajiem aktiem nav konstatējamas pretrunas.

Likums „Par nekustamā īpašuma tiesību atjaunošanu Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienībai" nosaka, ka uz nekustamo īpašumu tiek atjaunotas īpašuma tiesības, kā arī to, ka Valsts nekustamo īpašumu aģentūra nodod pieteicējai šā likuma 1.pantā minēto īpašumu ar nodošanas un pieņemšanas aktu un ka minētais nodošanas un pieņemšanas akts ir derīgs ierakstīšanai zemesgrāmatā un pieteicējas īpašuma tiesību nostiprināšanai. Turpretī likums „Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" regulē kārtību, kādā nekustamie īpašumi ierakstāmi zemesgrāmatās, kas netiek regulēta likumā „Par nekustamā īpašuma tiesību

atjaunošanu Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienībai", tādējādi šie likumi nenonāk pretrunā, bet regulē dažādus jautājumus.

Minētais nodošanas un pieņemšanas akts ir viens no likumā „Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 28.pantā minētajiem dokumentiem, kas ir par pamatu, lai nekustamo īpašumu ierakstītu zemesgrāmatā. Likuma „Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" 40.pants nenonāk pretrunā ar speciālo likumu „Par nekustamā īpašuma tiesību atjaunošanu Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienībai", jo regulē privatizēto dzīvokļu ierakstīšanas zemesgrāmatā procesu, bet speciālais likums nosaka, ka likumā minētais nodošanas un pieņemšanas akts ir izmantojams, ierakstot nekustamo īpašumu zemesgrāmatā, neminot atkāpes no parastā procesa, ierakstot nekustamo īpašumu zemesgrāmatā. Likums „Par nekustamā īpašuma tiesību atjaunošanu Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienībai" vispār nepiemin tādas darbības kā dzīvokļu īpašumu izveidošana, tādēļ arī šajā gadījumā ir jāvadās pēc likuma „Par dzīvokļa īpašumu".

[9] Tiesas sēdē apgabaltiesā pieteicējas pārstāvis apelācijas sūdzību uzturēja uz tajā minētajiem pamatiem, norādot, ka faktiski strīds ar VZD šobrīd attiecas uz pieteicējas īpašumā esošajiem pieciem dzīvokļiem, bet nav par nedzīvojamām telpām.

VZD pārstāve apelācijas sūdzību neatzina, norādīja, ka pieteicējai, tā kā tā nebija Īpašuma īpašniece, nebija tiesību prasīt VZD dzīvokļu īpašumu sadalīšanu. Tā kā pieteicējas īpašumtiesības šobrīd ir nostiprinātas zemesgrāmatā, pieteicējai ir tiesības piedalīties ēkas sadalīšanā dzīvokļu īpašumos, noslēdzot attiecīgu kopīpašnieku līgumu.

Motīvu daļa

[10] Pārbaudījusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums izskatītajā daļā ir noraidāms.

[11] Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 302.panta pirmajai daļai apgabaltiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā tas lūgts šajā sūdzībā.

Savienība pārsūdzēja pirmās instances tiesas spriedumu tikai daļā par noraidīto prasījumu par pienākuma uzlikšanu VZD sadalīt pieteicējas valdījumā esošo ēku daļu */adrese/* atsevišķos dzīvokļa īpašumos (piešķirot katram dzīvokļa īpašumam kadastra numuru un aprēķinot kadastrālo vērtību) un noteikt katram dzīvokļa īpašumam atbilstošo domājamo daļu. Līdz ar to apgabaltiesa lietu izskatīja tikai minētajā daļā.

Daļā, ar kuru tiesvedība lietā izbeigta, Administratīvās rajona tiesas 2010.gada 12.jūlija spriedums ir stājies spēkā.

[12] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot Administratīvās rajona tiesas sprieduma motivāciju (*norādīta šā apgabaltiesas sprieduma [6.1] – [6.6] punktā*), atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi un vispusīgi izvērtēja lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un pamatoti atzina, ka konkrētajā gadījumā nav pamata uzdot VZD veikt Īpašumā esošo ēku sadalīšanu dzīvokļa īpašumos, nosakot katram dzīvokļa īpašumam atbilstošo domājamo daļu.

Tā kā pirmās instances tiesas sprieduma pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, apgabaltiesa pievienojās tā motivācijai un to neatkārto.

Apgabaltiesa vienlaikus norāda turpmāk minēto.

[13] Ir mainījušies lietas faktiskie apstākļi un Savienība 2011.gada 28.janvārī ir nostiprinājusi īpašumtiesības uz Īpašuma 6329/30538 domājamām daļām zemesgrāmatā (*lietas 218.-219.lapa*). Tādējādi attiecīgi samazinājās valsts daļa (reģistrēta Finanšu ministrijai) Īpašumā uz 24209/30538 domājamām daļām. Taču šis apstāklis nemaina to, ka pieteicējai ir jāievēro normatīvajos aktos noteiktā kārtība, kas reglamentē dzīvojamo māju sadalīšanu dzīvokļa īpašumos. Tostarp pieteicējai kā daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas kopīpašniecei (no zemesgrāmatu nodalījuma izraksta redzams, ka Īpašuma 715/30538 domājamās daļas šobrīd pieder arī vēl *D.L.*, jo Sabiedrība daļu sava īpašuma atsavinājusi šai personai) ir saistoša likuma „Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 20.punktā noteiktā kopīpašuma izbeigšanas kārtība daudzdzīvokļu dzīvojamās mājās, kas ir valsts vai pašvaldības un citas personas kopīpašumā.

Tā kā pieteicēja nav veikusi darbības un iesniegusi dokumentus, kas nepieciešami VZD, lai šī iestāde savas kompetences ietvaros veiktu kadastra numuru piešķiršanu un kadastrālās vērtības noteikšanu dzīvokļu īpašumiem un to reģistrāciju NĪVKIS, pieteicējai nav pamata prasīt VZD veikt tās pieprasītās darbības attiecībā uz pieteicējas īpašumu.

Apgabaltiesa pievienojas VZD paskaidrojumos par pieteicējas apelācijas sūdzību norādītajam (*skat. [8] punktu*), ka nav konstatējamas pretrunas speciālajos likumos, jo tie reglamentē atšķirīgus jautājumus dažādās jomās. Proti, likums „Par nekustamā īpašuma tiesību atjaunošanu Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienībai" nosaka īpašuma tiesību atjaunošanu Savienībai uz Īpašuma daļu, likums „Par nekustamā īpašuma ierakstīšanu zemesgrāmatās" regulē kārtību, kādā nekustamie īpašumi ierakstāmi zemesgrāmatās, bet likums „Par dzīvokļa īpašumu", kas zaudēja

spēku no 2011.gada 1.janvāra, cita starpā noteica dzīvokļa īpašuma nodibināšanu un izmainīšanu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.pantu un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

atzīt par nepamatotu un noraidīt Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienības pieteikumu daļā par pienākuma uzlikšanu Valsts zemes dienestam sadalīt Latvijas Grāmatrūpniecības arodu savienības īpašumā esošo ēku daļu */adrese/* atsevišķos dzīvokļa īpašumos (piešķirot katram dzīvokļa īpašumam kadastra numuru un aprēķinot kadastrālo vērtību) un noteikt katram dzīvokļa īpašumam atbilstošo domājamo daļu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā 30 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Gintere

Tiesneses I.Kaļiņina

M.Osmane